

Kāpēc Tu patiesībā pameti draudzi

Komentārs: atmet populāros skaidrojumus, kāpēc jaunieši pamet draudzi. Saknes meklējamas prātā un plašsaziņas līdzekļos.

JAMES D. STANDISH, Dienvidu Klusā okeāna Divīzijas komunikācijas nodaļas vadītājs, reliģiskās brīvības un sabiedrisko lietu direktors.

Vairums manu labāko draugu no Tālo Austrumu akadēmijas Singapūrā ir pametuši Septītās Dienas adventistu draudzi. Tāpat to ir izdarījuši daudzi mani draugi Austrālijas vidusskolā, gan draugi Endrjūsa Universitātē Mičiganā un Ņūboldas koledžā Anglijā.

Runa nav tikai par maniem draugiem. Mana paaudze – paaudze X – ir pūļiem pametuši šo draudzi.

Šodien kristiešu literatūra ir pārpildīta ar rakstiem par to, kāpēc šis tūkstošgades maiņas paaudze pamet baznīcas solus, katram ir kāds jājamzirdziņš lielās izešanas izskaidrošanai. Aplūkosim dažus no tiem.

Visvecākā iespējamā patiesība apgalvo, ka „kāds ir pateicis kaut ko nepareizi.” Taču būsīm godīgi. Neviens nespētu palikt darbā, uzturēties skolā vai vispār veidot attiecības, ja tie būtu tik jūtīgi, ka pamestu ikvienu vietu, tiklīdz saskrietos ar kādu kašķīgu cilvēku.

Protams, ļaudīm draudzē ir jābūt laipniem, krietniem un patiesiem. Pēc savas pieredzes es varu teikt, ka adventisti pārsvarā tādi arī ir, taču ne vienmēr un ne visi. Tomēr, izņemot ārkārtējus apstākļus, ļaudis neatmet lietas, kas viņiem liekas vērtīgas, tikai tāpēc, ka nonākuši kontaktā ar reāliem cilvēkiem. Kā saka, utis var atrast katram. Viņi iziet ārā tāpēc, ka nevērtē patieso draudzes jēgu.

Otrs izskaidrojums, kuru popularizē amerikāņu publicists Reičels Helds Evans (Rachel Held Evans), apgalvo, ka tūkstošgades maiņas ļaudis pamet draudzi tā iemesla dēļ, ka tā vairāk ir vērsta uz seksuālo morāli, nevis sociālo taisnīgumu. Taču šis skaidrojums neiztur kritiku divu pretargumentu dēļ.

Pirmkārt, tās denominācijas, kuras visvairāk runā par sociālo taisnīgumu un vismazāk par bībelisku seksuālo morāli, sarūk visstraujāk.

Otrkārt, izrādās, ka visas evaņģēliskās draudzes nav vienalīdzīgas pret nabadzību. World Vision, viena no lielākajām palīdzības un attīstības organizācijām pasaulē, ir ar evaņģēlisku ievirzi. Pestīšanas Armija? Arī viņi ir evaņģēlisti. Un jums būs grūti atrast kopienu, kas darītu vēl vairāk, nekā Adventistu Baznīca, ziedojot mārciņu pa mārciņai, lai nodrošinātu veselību un izglītību nabadzīgajiem ļaudīm visā pasaulē.

Tātad, ja tie nav kašķīgi ļaudis, nemoderni uzskati par dzimumattiecībām vai auksta vienaldzība pret nabadzīgajiem, tad tiem ir jābūt blāviem un neiedvesmotiem dievkalpojumiem!

Acīmredzami – nē. Iespējams, ka nevienai kopienai nav tik laikmetīgu dievkalpojumu sludinātāji ar entuziasmu, kādi ir amerikāņu evaņģēlisti, un tomēr viņi zaudē ļaudis pa labi un pa kreisi. Mācītāji melnos T-kreklos, draudzes ar ekspreso automātiem, dažāda stila slavēšanas grupas ir tikai mazums, ko varam šeit minēt.

Varbūt šeit mēs nonākam pie atbildes: organizētā draudze ir pretēja autentiskai Kristus draudzei.

Vai jums tagad nav grūtāk kaut ko teikt preti? Tas bija Jēzus, Kurš dibināja draudzi, un Viņš sāka ar 12 ļoti nepilnīgiem cilvēkiem. Tātad, ja Jēzus dibināja draudzi pilnu ar reāliem cilvēkiem, tad kā atšķiršanās no patiesas draudzes var būt savienojama ar mīlestību pret Kristu?

Taču šeit ir vēl dziļāka problēma. Patiesībā jau nav nekā jauna kristīgajā mācībā par dzimumattiecībām vai trūkumcietējiem. Tātad, ja aizgājušo skaits palielinās, tad patiesais iemesls ir saistīts ar aiziešanas skaita pieaugumu. Jauni notikumi prasa jaunus skaidrojumus.

Tātad, kas jauns ir noticis? Viena no lielākajām izmaiņām mūsu kultūrā ir saistīta ar plašsaziņas līdzekļu patēriņa eksploziju. Agrīnajos 1990-jos gados vidējais austrālietis skatījās TV apmēram 17 stundas nedēļā. Saskaņā ar Makrindla (McCrindle) pētījumu, šodien austrālieši tiešsaistē pavada gandrīz 4 stundas dienā un papildus vēl 3 stundas pie TV ekrāna, veidojot satriecošas 49 stundas nedēļā plašsaziņas līdzekļu patēriņā. Citās valstīs ir iegūti vēl augstāki rezultāti.

Plašsaziņas līdzekļi ir neticami cieši savijušies ar mūsu dzīvi, lai gan to saturs ir pilnīgi nesaderīgs un pat naidīgs kristietībai. Šis patēriņš graužoši iespaido to, kā mēs redzam pasauli. Elena Vaīta komentē šo neapstrīdamo patiesību: „Kā intelektuālo, tā garīgo dabu pārvalda likums, ka mēs tiekam pārvērsti uzskatot. Prāts pakāpeniski piemērojas uzskatiem un personām, pie kādām tam atļauj kavēties. Tas pielīdzinās tam, ko ir radis mīlēt un godāt.” *Lielā Cīņa, 555. lpp.*

Vai atbilde garīgajam nespēkam, kas inficē sabiedrību, ir nevis kādu atsevišķu ļaunu neadekvāta uzvedība vai vēl kaut kas cits, bet tas, kā mēs izvēlamies investēt mūsu domas? Vai iziešana no draudzes ir neizbēgams un dabisks rezultāts mūsu plašsaziņas līdzekļu patēriņa paradumiem? Tādā gadījumā risinājums varētu būt pavisam vienkāršs – pavadīsim mazāk laika skatoties Troņu Spēles, bet vairāk laika veltīsim Žēlastības tronim.

<http://www.adventistreview.org/church-news/story2372-why-you-really-left-the-church>